9de Jaargang. Curaçao den 27n. Februari 1892. N° 426

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE NIEUWE ONDERWIJSWET IN PRUISEN.

Het Nieuwjaarsgeschenk, dat minister Von Zedlitz den pruisischen landdag bij haar opening aanbood was een nieuw wetsontwerp tot regeling van het onderwijs. Weinig tijds geleden stond daar de vorige minister Von Gossler zijn onderwijs-wetsontwerp te verdedigen, maar het vond vooral van katholieke zijde zooveel tegenkanting, dat èn minister èn ontwerp er beide door vielen.

Maakte het ontwerp Von Gossler den Staat tot hoogsten godsdienstleeraar en greep het in de rechten der Kerk, het tegenwoordige ademt een veel beteren geest, gelijk dit citaat uit de Memorie van Toelichting bewijst: „De ervaring leert, dat de bevolking een vereeniging van kinderen, die verschillende godsdiensten zijn toegedaan, in eenzelfde school, over het algemeen vijandig is gezind. De veronderstelling, dat de gemeenschappelijke opleiding dier kinderen in de volksscholen den confessioneelen vrede aankweekt en versterkt, is niet bewaarheid geworden. De moeilijkheid van den juisten toon in het verhalen der geschiedenis aan te slaan en de leesstukken voor het onderricht in de moedertaal te kiezen, zoo, dat geen overtuiging worde gekrenkt, heeft zich steeds voor de leiders der volksscholen opgedaan en meermalen is ontevredenheid ontstaan, dáár, waar men met ernstigen wil naar vrede had gestreefd. Daar komt echter nog iets bij. De opvoedende kracht van het onderricht hangt juist hiervan af, dat de onderwijzer erin slage op een juiste wijze op het gemoed van zijn scholier te werken en dat onderwijzer, scholier en huisgezin geheel in overeenstemming zijn met elkander. Daarom is het van groote beteekenis, dat de onderwijzers, de leerlingen en hunne ouders denzelfden godsdienst belijden. Het wederzijdsche vertrouwen wordt daardoor bevorderd."

Tot recht begrip der zaak in het niet ondienstig te weten, dat de bijzondere school, zooals die hier bestaat, in Pruisen bijna niet wordt gevonden. Het onderwijs is nagenoeg geheel in handen van den Staat, maar de openbare school heeft geenszins het „neutrale" karakter, dat zij hier te lande bezit. Art. 24 van de Grondwet luidt als volgt: Bij de oprichting van openbare volksscholen moet zooveel mogelijk rekening worden gehouden met de religieuze toestanden. Het godsdienstonderwijs in die scholen wordt geleid door de betrokken kerkgenootschappen." Aan deze grondwettige bepaling heeft men zich in de practijk echter volstrekt niet altijd gehouden. De leiding der „betrokken kerkgenootschappen" werd zooveel mogelijk ingekrompen, meermalen en zelfs geheel ter zijde gezet en de Staat voerde ook bij het godsdienstonderwijs het hoogste woord. Vandaar de vinnige strijd, die is ontstaan en vandaar ook, dat de katholieken nog niet volkomen te vreden zijn, nu in het wetsontwerp-von Zedlitz wèl in ruime mate aan hunne rechtmatige eischen wordt tegemoet gekomen maar niet de zekerheid verkregen, dat de daad het woord zal volgen en zal blijven volgen.

Naast de openbare, is ook nog sprake van confessioneele scholen. Aan die scholen kunnen slechts onderwijzers van één godsdienst worden verbonden, hoewel ook kinderen van andere confessie recht van toegang hebben, te wier opzichte dan weer de bepaling geldt, dat de leerlingen godsdienstonderwijs ontvangen van een geloofsgenoot. Afzonderlijke (confessioneele) scholen kunnen worden opgericht, wanneer meer dan dertig kinderen van een godsdienst een school van andersdenkenden bezoeken en dit moet geschieden, wanneer het aantal dezer kinderen tot meer dan zestig klimt.

Wat de leiding van het godsdienstonderricht aangaat, deze berust, gelijk gezegd is, bij de kerkelijke overheid. Evenwel moet dat onderricht gegeven worden door iemand, die de onderwijzers-akte bezit. De geestelijke mag bij het onderricht tegenwoordig zijn, den leeraar wenken geven en aan de kinderen vragen doen. Ook kan het geven van godsdienstonderwijs aan den geestelijke worden opgedragen, maar eerst na overleg tusschen de kerkelijke en de burgerlijke overheid.

Een andere concessie is, dat priesters, even goed als leeken, als onderwijzers kunnen worden toegelaten. Alleen de leden der geestelijke orden worden geweerd en op dit punt vooral blijft de herinnering aan den Cultuurkampf voortleven. Voorts moeten de normaalscholen van onderwijzers een confessioneel karakter dragen (evenals vóór 1872). De bezoeken en leerprograms der scholen moeten worden gekozen en vastgesteld in overleg met de kerkelijke autoriteiten en wanneer die autoriteiten zich tegen het godsdienstonderricht van een onderwijzer verzetten, wordt hem het geven daarvan belet. Eindelijk treedt de pastoor der gemeente of parochie op als voorzitter van de schoolcommissie.

Door deze concessies is het ontwerp Von Zedlitz vrij wat aannemelijker geworden dan dat van Von Gossler. Maar dit is ook juist de oorzaak der hevige oppositie door de liberalen en socialisten, die nu broederlijk samengaan, tegen dit ontwerp gevoerd. Onder anderen hield de leider der vrijzinnigen, Richter, in den pruisischen landdag er een felle redevoering tegen. Hij achtte de wet eenen achteruitgang, wijl ze gedwongen godsdienstonderwijs invoert, ook voor kinderen van niet-geloovige ouders. Meent de regeering door dergelijke maatregelen het godsdienstig gevoel in de hand te zullen werken, dan vergist zij zich deerlijk. Daarom zullen alle liberalen als één man eene confessioneele wetgeving op schoolgebied bestrijden. "Deze wet moet begraven worden," was Richters slotwoord. Met levendige toejuichingen eenerzijds en teekenen van afkeuring van de rechterzijde werd deze redevoering aangehoord, waarop de minister van eeredienst in hoofdzaak antwoordde, dat met tegenstanders van den godsdienst niet te redeneeren viel. Ik zou, besloot Von Zedlitz, ongaarne dwang oefenen; maar alleen de weldaad, die ik zelf genoot, ook ten deel willen doen worden aan die arme kinderen, wien geen vrome moeder de handen tot een gebed leerde vouwen, en die geen woord der waarheid in hun huislijk leven te hooren krijgen.

Door den rijkskanselier werd het ontwerp met warmte verdedigd. "Maar niet alleen, sprak deze onder meer, omdat het orde brengt, maar vooral moet het ontwerp worden aanbevolen, omdat de regeering daarmede tracht vrede te sluiten met het katholieke deel der bevolking, de scholen onder omstandigheden wil plaatsen, die de Katholieke Kerk tevreden stellen. De tegenwoordige regeering, zeide hij, heeft den cultuurkamp niet voortgezet; maar heeft dien overgenomen in zijn laatste oogenblikken. Wij gevoelen, dat wij in zeer ernstige tijden leven, en dat er zich krachten in den Staat, ontwikkellen, waartegen wij al onze verdedigingsmiddelen moeten aanwenden. Een der belangrijkste middelen, die tot dit doel leiden, is te vinden in de school, en het is zeker, dat bij dit werk de godsdienst niet vergeten kan worden. Evenzeer is het buiten twijfel, dat de meeste scholen den christelijken godsdienst noodig hebben. Maar de school kan die niet bezitten zonder belijdenis, en moet daarom in verbinding gebracht worden met de kerken, die de belijdenis vast-

FEUILLETON.

Húsar i Panduro

IV

Continuación.

— "Pero." Frohn a replicá, " ma si mi hayéle, lo bo moenstrá sin embargo koe rei José tabatin razón, i koe él ta santo pa bo."

— "Senjor campanjero, dj'esai bo no tin di duda; pasobra mi ta pidi coe espada na manoe cumplimiento di un palabra di honor," Trenck a murmurá.

— "Bien, anto ya majan mes nos dos hunto lo a cogé camino di Viena," Frohn dici.

— "¿ Ta kiko bo kier bisa coe esai? ¿ Ta pa nifica kiko e pronosticación ayí?"

— "Pasobra senjor companjero lo doená mi su palabra di honor."

— "¡ Palabra loca !"

— "Den un cuarto di ora."

— "¡ Ami! ¡koe lo mi bai Viena coe e promer oficial! Bien, lo mi kier mirá."

— "¿ Bo kier tendé mi motiboenan?

— "Ta cos di hari ... bo a tendé mi contestación riba bo comisión diplomática, awor nos por bien larga e asunto ayí para.... toer lo ke mi a bisá bo, bo por repetí nan na pia di letter na Viena, no ta importá nada — i awor nos por bai droemi."

— "Ainda no Ainda mi tin algo di agregá acerca." Frohn dici, "pa terminá mi asunto."

— "Ta parcé mi, koe ya mi a tende bastante locura, "Trenck a gritá, ¿ kiko más tin ainda?"

— "Gefe Von der Trenck." Frohn a contestá, mientras él a keda ta mira e homber salvahe, di aspecto terrible di a bebé hopi binja i di ta rabiá, severamente i casi amenazante den su wówonan horrible, "mi sabi perfectamente bon, koe bo vida no ta importá bo nada; mil di bê bo a riskéle. Kende koe manera bo, coe 300 homber, toemá e fortalezá Budweis por asalto, i obligá hinter un regimiento di prusiano di deponé nan arma; kende koe drentá él solo meimei di un multitud di hende sublevado, i di cada cuater homber, boelá un su cabez afô, pa un tal hende morto, ta wega di muchá. En cuanto á mi, mi no a yegá asina leeuw, i si na presencia di enemigo mi tambe a cumpli mi deber como soldá, sin embargo ta un cordamentoe terrible pa mi di mester moeri den flor di mi edad..."

— "¿Ma ki demonio mi tin coe toer esai awor — kiko mi tin coe n'es?" Trenck koe no por a disimulá cierta inquietud di su corazón, a gritá.

— "Bo tin hopi coe n'es," Frohn a continuá; "pasobra si gefe Von der Trenck persistí di nengá mi su palabra di honor, i por consiguiente di no kier bai Viena coe mi, anto den dos ora di tempoe, ó podiser promer, él i mi, nos toer dos ta morto."

— "¡ Mil demonio di los infiernos !" Trenck a gritá duro, "¿ ta pa nificá kiko esai ?"

— "Ta pa nificá koe nos toer dos a bebe veneno, i basta hopi pa matá un cabai mes."

"¿Veneno ?" Trenck a gritá furioso, i él a pasá manoe cogé su sable.

— "Veneno" Frohn també a replicá lamantá para, i coe un manoe trankila i firme él a cogé e frasquito di cristal trecé cerca luz. "Mi a bisá bo, senjor companjero, koe esaki tabata un bebida maravilljosa contra toer enfermedad i koe él tabata procurá un sonjo trankilo i firme. Es tá, sonjo di morto. Si gefe tin den su cuartel general un doctor sabí, mandá buskéle; él por examinéle.... si tin tempoe ainda. Regularmente e veneno ta haci su efecto den un ó dos ora di tempoe."

Expresión di Trenck su fisonomía, compará coe e palábranan di Frohn tabata indescriptible. E banda corrá di su cara a birá un blancoe geel, e banda pretoe a birá color di cinisji; su wówonan por a boela fô di nan kasji......di golpi él a gritá como un demente.

— "¡ Envenenador !" él a exclamá. "Mi ta matá bo," i él a bai coe su sable riba Frohn.

E oficial a observá cada un di su movimientonan, i él a sacá precipitadamente su mes sable bastante fô di balinja, afin di tahá e arma di Trenck,

— "Bo no tin necesidad di haci uso di bo sable," él dici coe calma i casi coe imperio, "nos por bien ahorrá e trabao di matá otro. E veneno tin bastante forza pa enmudecé nos pa semper. No ta sobrá nos muchoe tempoe ainda; e poco instántenan ta demasiado precioso, i mi ta deseá koe bo scuchá mi....Tin medio pa nos kedá na vida."

E gefe a tirá su sable te ayá, él a zak riba su stoel ta scuchá.

— "Tin salvación," Frohn koe també a cai sintá, a proseguí. Naturalmente mi no a bebe e veneno, sin sabi koe su efecto por ta destruí,"

— "Anhan, ta existí un contraveneno, di modi ta un comedia ta ser representá aki," Trenck a exclamá, halando rosea profundamente.

— "Nada di comedia — mi kier vendé e contraveneno; ma si bo no ta dispuesto na pagá e precio pidí, anto nos

stellen, en er gebruik van maken. Wilt gij eene school zonder geloof, dan begrijp ik uw aanval op het wetsontwerp. Maar zoo niet, dan moet gij u bij voegen in ons streven naar eene school met den godsdienst. Een derde weg is er niet."

Zeker is het, dat zulke woorden de oppositie niet zullen bedwingen. Zij zal krachtiger dan ooit worden voortgezet. Nochthans zal het weinig baten. Daar men niet blind is voor de lichtzijden van dit ontwerp en het Centrum met de Conservatieven over de meerderheid in het Parlement beschikt zal het waarschijnlijk wel worden aangenomen.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur,

Nu de WelEd. Gestr. J. P. Eskildsen den 1n. Maart a. s. zijne betrekking van waarnemend Districtmeester van het 5e District neerlegt, gevoelen wij ons gedrongen om hulde te brengen aan het beleid, waarmede Zijn WelEd. Gestrenge zich van het hem opgedragen Ambt heeft gekweten. De betrekkelijke welvaart en de gedeeltelijke maatschappelijke ontwikkeling van het volk getuigen voor de billijkheid onzer dankbare erkentenis; en wij gelooven in den naam van de overgroote meerderheid der bevolking te spreken, zoo wij hem daarvoor onzen welgemeenden dank aanbieden.

Tevens nemen wij de gelegenheid waar, om onzen nieuw - benoemden Districtmeester, den WelEd. Gestr. Heer G. Heldewier Vignon onze gelukwenschen aan te bieden met de aanvaarding van zijne nieuwe betrekking met den wensch, dat Gods zegen op zijn arbeid moge rusten, tot stoffelijk en zedelijk heil van de bevolking.

EEN BEWONER VAN 'T 5e DISTRICT.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Door het Gouvernement is de Officier van Gezondheid 2e. klasse, H. FERGUSON, naar Bonaire gezonden, om aldaar geneeskundige hulp te verleenen.

Het werd inderdaad meer dan tijd dat een dergelijke maatregel genomen werd, want de klachten, die in de laatste maanden uit Bonaire opgingen en zeker het oor van de overheid alhier moeten bereikt hebben, lieten omtrent den toestand op dat eiland geen twijfel over.

Moge nu door de bekende ijver en toewijding van Dr. Ferguson die toestand weldra verbeteren.

Heden vóór acht dagen zeilden van *Piscadera* twee kano's uit, elk met twee koppen bemand. De schepelingen, die geen zeevaarders van beroep waren en zich toch waagden in kano's met geheschen zeilen, werden — naar men verhaalt — door een fellen Noordewind overvallen, waartegen de bemanning niet kon opwerken. In plaats van zich zacht te laten afdrijven en aan een kustplaats te landen, moeten zij, wellicht in hun vrees, getracht hebben weer den wal te bereiken, vanwaar zij waren uitgegaan. Dit zou, zooals gezegd wordt, de oorzaak van hun verongelukken hebben kunnen zijn.

Wij geven deze meening voor wat zij is; de beste stuurlui zullen hier ook wel aan wal staan.

Dat de bemanning der stoomboot *Maracaibo* de kano's in gevaar zou hebben gezien maar de kapitein dier boot geen hulp zou hebben willen verleenen, is zóó ongehoord, dat het moeilijk aan te nemen is.

Met genoegen vernemen wij, dat ter herinnering aan het 50jarig feest, dat onze Eerw. Zusters verleden maand vierden, weldra een brochure zal verschijnen, die een beknopt overzicht der geschiedenis van dien dag zal bevatten, alsook de redevoeringen, die bij deze gelegenheid uitgesproken zijn.

WAARSCHUWING.

MET het oog op den gisteren alhier, in het fort *Amsterdam* gepleegden diefstal van gelden, waaronder een groot aantal CURACASCHE BANKBILJETTEN, wordt een ieder, ten einde zich voor moeilijkheden te vrijwaren, aangezegd, dergelijke biljetten, die hij in zijn bezit mocht hebben, ten spoedigste ter Administratie van Financiën alhier ter overstempeling in te zenden.

Curaçao den 21 Januari 1892.
De Procureur-general,
SOL. C. HENRIQUEZ.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden :

F. Arabel, Henriette Gertrudi, Eduardo Ludivigh, Octavio S. Pinedo, Manuel Ramos R., J. Sanchez, Dinicia van Alphen, Elieza Wourbt, Eden i Luisa Paggioli.

Een aangeteekende brief voor: Petronilia Sillé.

NEDERLAND.

— Dat Koningin Wilhelmina zich vooral geestelijk goed ontwikkelt, daarvan hoorde de Haagsche correspondent der *Middelb. Cr.* een aardig staaltje, op het kantje van kinderlijke ondeugendheid af. Hare Engelsche gouvernante had haar om de een of andere reden als strafwerk (waarvom zou een koningskind ook niet een strafwerk moeten maken) opgegeven het teekenen van eene kaart van Europa. Ons koninginnetje maakte de kaart netjes gereed, maar toen zij die aan miss Saxton Winter vertoonde, bleek het Brittsche Koninkrijk op veel kleiner schaal geteekend dan Nederland, zoodat het eerste niet de halve grootte had van ons land. Eene kleine wraakneming van onschuldigen aard die vooral eene aanstaande regeerende Koningin zich wel veroorlooven mag, en die getuigd voor haren geest.

— De Sultan van Turkije heeft het grootkruis der orde van Chef a Katonde met briljanten toegekend aan koningin Wilhelmina. De Turksche gezant zal haar het ordeteeken overhandigen.

—Op de geldleening van den Staat, ten bedrage van f 44,700,000, is ingeschreven voor ruim 79 millioen, waarvan door aandeelhouders der Rijnspoor-Maatschappij voor ruim 19 millioen, zoodat 60½ millioen inschrijvingen overblijven op de beschikbare 25½ millioen, en dus ruim 42 pCt. van de inschrijvingen zal kunnen worden toegewezen.

— In de laatste dagen werden verscheidene processen - verbaal opgemaakt tegen handelaren in onzedelijke boeken en afbeeldingen, meestal photographieën. Dit onderzoek moet vooral hebben plaats gehad op verzoek van onze Regeering, waarschijnlijk in verband met buitenlandsche Regeeringen.

BUITENLAND.

Rome.—Kardinaal Ledochowski is tot prefect der Propaganda benoemd.

— De H.Eerw. pater Anderledy, Generaal der Jezuïeten, is 19 Jan., te Fiesole aan de influenza overleden. Anderledy volgde in 1887 pater Beckx op; hij was geboren den 13 Juni 1819 in Zwitserland. Het was een buitengewoon geleerd man, die verschillende talen sprak, en in de grootste eenvoudigheid leefde. Als vicaris-generaal der Jezuïeten is, tot dat de verkiezing van een nieuwen Generaal heeft plaats gehad benoemd de Spaansche Pater Martin ; die keuze zal waarschijnlijk te Feldkirch (Tyrol) of te Rome plaats hebben. De orde telt thans 12,745 leden. Ook pater Cornoldi, hoofdredacteur van *Civiltá Cattolica*, het te Rome om de 14 dagen verschijnende tijdschrift der Jezuïeten, is gestorven.

Italie. — In de kamer heeft de minister der schatkist opnieuw verklaard, dat bezuiniging schering en inslag van het regeerings - program moest blijven. De munt-quæstie thans ter sprake te brengen, achtte hij gevaarlijk. Het is beter dat de tegenwoordige rust op dit gebied niet verstoord wordt.

— Uit vrees voor ongeregelheden verbood de minister van binnenl. zaken voorhands alle openbare werklieden-bijeenkomsten.

— De universiteit te Napels is, wegens de voortdurende ongeregelheden, door den rector gesloten.

— Volgens de *Capitale*, heeft de influenza, van 15 Januari 1¼ millioen opgebracht aan den Staat, wegens de talrijke gepensioneerden, die overleden.

— Te Rome en op verscheidene andere plaatsen zijn schokken van aardbeving gevoeld. Er werd niet veel schade door aangericht ; maar de schrik was algemeen zeer groot, vooral in de schouwburgen, en in de volksbuurten brachten zeer velen den nacht op straat door, in weerwil van de strenge koude. Te Genzano zijn eenige huizen ingestort. Te Civita Lavinia stortte een middeneeuwsche toren in ; twee menschen werden daar bedolven onder puin, maar weldra weder bevrijd.

Daar zich in laatstgenoemde plaats de schokken herhaald hebben kampeert de bevolking nog steeds op een der pleinen der stad. De aangerichte schade wordt op 300.000 lire geraamd. De regeering heeft ingenieurs en werklieden naar de geteisterde stad gezonden.

Frankrijk.—Door 5 kardinalen —HH. Emin. Desprez, Langénieux, Place, Richard en Foulon (respectievelijk Aartsbisschoppen van Toulouse, Rheims, Rennes, Parijs en Lyon)—is een manifest gericht tot hunne katholieke landgenooten, met het doel richting te geven aan hun denken en gedragingen. In dit stuk wordt voorop gezet, dat de áatholieken zich bij elken, dus ook bij den tegenwoordigen regeeringsvorm kunnen aansluiten. Het land heeft behoefte aan vastheid. van regeeringsvorm, aan godsdienstige vrijheid. De katholieken moeten op grondwettig terrein strijden voor den bedreigden godsdienst en het concordaat eerbiedigen. De staatkundige instellingen van hun land kunnen zij oprecht en vrijmoedig aanvaarden. Gedurende de laatste 12 jaren echter zijn de daden der regeering in strijd met de kath. leer, en ook met de eigen verklaringen van het gouvernement. Eene practische godloochening is regel geworden: openbare gebeden zijn afgeschaft in kamer en school; de zondagsrust opgeheven; de begrafenissen ontchristelijkt. Eene nieuwe willekeurige toepassing der organieke artikelen is in aantocht en de vrije beweging der Bisschoppen wordt belemmerd, desgelijks zelfs hunne benoemingen; het budget van eeredienst wordt besnoeid, tractementen worden ingehouden. De religieusen zijn uit hunne woningen verjaagd, hunne goederen worden onrechtvaardig belast. Het openbaar onderwijs is godsdienstloos gemaakt, het bijzonder onderwijs wordt bemoeilijkt. De seminaristen worden tot den krijgsdienst verplicht, de echtscheiding is ingevoerd, de geestelijkheid uit de gasthuizen en weldadigheides-inrichtingen verdreven, vrome stichtingen

---

toer dos ta moeri. Mi ta den bo pober i den di dj'éle di bo soldánan....mi no por doená un ¡paso, si senjor gefe no kier ; mi no por haci uso dje contraveneno tampoco, si él no ta hiba di gusto. Ma p'esai també mi a percurá pa bo, senjor gefe, tampoco por hayéle sin mi voluntad. Si bo largá cuartizá mi, esai lo no sirbi bo di nada. Bo ta mirá, mi ta prepará pa moeri, si ta necesario. E contraveneno no ta den mi sacoe dj'anochi, ni den mi panjanan, en una palabra, coe violencia nada por socedé aki, esai mi ta hurá como soldá i gentilhombre."

Trenck a keda ta mirá Frohn detenidamente, como si fuera él kier a leza den fondo di su alma.

— " Maldición," él a gritá. " Por ta koe den e frasquito no tin nada otro sinó un liquido innocivo, agua pura...... ma esai ta demonio sô den infierno sabi; ta figurá mi, koe ya mi ta coeminsá sinti su efecto."

— " Di modi nos no tin tempoe di perdé, Frohn a interrumpiéle; "no ta sobrá nos sino un solo medio di salvación; bo charlatannan di doctor no por yudá bo na nada, maské mes bo mandá buscá nan toer. Larga nos toemá un resolución anto. Doená mi bo palabra di honor por escrito, koe bo ta bai Viena maján coe mi, anto mi ta bai buscá e contraveneno."

— " Bo ta un hende terrible," Trenck dici, fihando un mirada sombría pero tranquila riba Frohn,

—Sí, él koe tin di haci coe gefe Trenck, mester toemá su refugio na medioman asombroso, " Frohn a contestá coe un sonrisa chiquita, " Ma resolvé bo. ¿Precio ta demasiado alto? ¿O bo kier sperá ainda algún momento, pa bo sinti bon bon efecto dje veneno? Ma anto lo por socedé koe ya ta laat."

— " Mi mester entregá mi prisionero," e gefe a contestá, después di a keda mirá Frohn duroe den su cara i di a murmurá algún palabra incomprensible. " ¡ Vamos, na nomber di diablo anto!"

El a saca su cartera, scirbi algún palabra coe potlood, caba él a rancá un blachi i entregéle na Frohn.

— Toer cos ta clá" e promer oficial a contestá, ora él a leza e papel dje gefe. i koe él wardéle den su sacoe." Largá bo sirviente drentá awor, i mandéle yamá mi sargento. Nos tin mester di agua també."

Trenck a cogé e pito di plata pará su delanti, i él soeplá duroe arriba. Bien pronto un di su criarnan a drentá.

— " Haci e sargento di húsarnan bini aki unbé. i trecé agua," él a gritá e sirviente. " ¡ Ta muchoe ora e sargento ta slenter bai bini den corredor!" e criar dici saliendo, i casi na e mes instante Frans a drentá den e cuarto.

— " Frans," e promer oficial dici, "nos tin mester di bo bota."

Inmediatamente Frans a cai sintá, abao na suela halá un pia di su bota afó; coe igual ligereza él a cortá e foeroe di cueroe di su bota habri, sacá dos pakki chikitoe afô. Ma mientras él tabata haciendo toer esai, bo por a mirá na temblamentoe di su manoe, koe su alma tabata conmové. Frohn a toemá e dos pakki fô di dj'éle, i él a mandá e criar poné poco agua den e dos glasnan. E pakkinan tabata conteni un polvo geel — Frohn a basjá cada un den un dje glasnan, él a birá nan bon, i después koe él a doená Trenck un p'éle, él a bebé e otro.

— " Sigur ta coe hamás nunca nos no a bebé medicina más fuerte," él dici hariendo. " E Turco bieeuw di keude mi a hayéle, a haci na mi presencia prueba asombrosa coe toer clase de animal. Mi ta contentoe coe mi por deseá bo awor un bon anochi....excepto un poco dolor di cabez i un poco falta di apetito, i ya maján mes lo bo no sinti ningún consecuencia más."

— " Asina mi ta sperá," Trenck a respondé, mientras koe Frohn a cogé e frasquito di veneno, koe él a largá riba mesa liger hincá den su sacoe. " Lo ta necesario també di deliberá maján, kiko nos tin di haci. Entretanto mi ta deseá e doctor envenenador i su boticario un anochi feliz i agradable."

Trenck a papia e palabranan ayí coe un tono di burla amarga i coe su wówonan encendí di odio i rabia, ma ningún dj'esai, sin embargo, no a trastorná e calma di Frohn ni pa un solo mamento.

— " Hasta la vista," él dici, i él i su sargento a sali fô dje cuarto di Trenck.

— " ¿ Toer cos ta listo?" él a puntrá Frans, mientras nan tabata recorré e corredor.

— " Toer cos, manera bo a mandá mi. 3 di nos héndenan ta pará na trapi pa socorré bo inmediatamente, ora bo doedá senjal....2 ta den cabaljeriza cerca e cabainan siljá, i un ta sperá nos na entrada di plaza pa hibá nos cerca e patrón di boto."

— " ¿ I mi sacoe dj'anochi ?"

— " El ta reglá caba, poné cerca e cabainan, pistolnan ta bon cargá també."

— " Adelante antó, Frohn a contestá, Asina pues nan a camná yegá te na trapi, nan a bahá segui dje tres húsarnan koe tabata sperá nan gefe, i coe toer prisa nan a bandoná e convento pa nan bai den stal di cabai.

El ta continuá.

en schenkingen worden aan haar bestemming ontrokken, de priesters aan willekeurigheden van maire's en kerkfabrieken onderworpen enz. enz. Tegenover dat alles is nauwe aaneensluiting van alle katholieken dringend noodzakelijk, om met vastheid op te treden; want zonder een Staat in den staat te willen vormen, wil de Kerk ook geenszins een onderdeel in den raderwerk van den Staat uitmaken.

Duitschland.— Voor het gouden huwelijksfeest van den Groothertog en de Groothertogin van Saksen-Weimar (prinses Sophie der Nederlanden) op 8 Oct. aanstaande wordt te Weimar reeds een hoofdcomité gevormd. Het plan is als nationaal geschenk een fonds bijeen te brengen voor het Sophiahuis, de inrichting tot opleiding van ziekenverpleegsters door de Groothertogin gesticht.

Engeland.—De begrafenis van den hertog van Clarence heeft gisteren 21 Jan. met veel luister plaats gehad. De lijkstoet verliet het paleis van Sandringham te 10 uren des morgens en begaf zich naar het spoorwegstation van Wolferton. De prins van Walis volgde te voet; prinses May von Teck, de andere prinsessen en prins George waren in rijtuigen gezeten. De trein kwam om 3 uur te Windsor aan, waar de lijkkist werd opgenomen en gedragen door soldaten van het regiment van den overledene, tot naar de kapel St. George, gevolgd door de engelsche en vreemde prinsen. Na een indrukwekkenden lijkdienst werd het stofelijk overschot in de Albertkapel bijgezet. In de straten van Windsor was een groote menigte op de been. De rouw is algemeen zoowel te Londen en te Windsor, als in de provinciën.

In de *Times* wordt voorgesteld, aan de treurende Bruid des overledenen, die bestemd scheen om eenmaal koningin van Engeland te worden, een nationaal geschenk aan te bieden.

—De engelsche bladen zijn vol bijzonderheden over de luisterrijke uitvaart van Mgr. Manning. Toen de kerk met vertegenwoordigers van Koningin en Kroonprins, deputatiën van Hooger- en Lagerhuis, *corps diplomatique*, vereenigingen van allerlei aard en verdere bevoorrechte leeken tot in de uiterste hoekjes gevuld was, trok de eindelooze processie van geestelijken statig langs het altaar binnen en vulde langzamerhand het geheele koor. Vierhonderd priesters uit het diosees Westminster, en tweehonderd uit de provincie, allen een kaars in de hand dragende, bezetten hun plaatsen in het transept. Toen kwamen Carmelieten, Dominicanen, Franciscanen en andere religieuzen in hun onderkleed, de kanunniken in purper, vijftien bisschoppen met mijter en staf en eindelijk Mgr. Clifford, als celebrant, met diaken en subdiaken. Langs een anderen weg traden inmiddels de Zusters van Vincentius, de Zusterkens der Armen, de Zusters van Barmhartigheid enz. binnen en vulden het noordelijk transept.

Plechtig weerklonk de *Introïtus*, door 600 priester gezongen, waarna het *Kyrië Eleison* afwisselend door eenige uitgelezen zangers in opzettelijk daartoe gecomponeerde muziek en door de priesters in gregoriaansch gezongen werd. De indruk was zoo overweldigend, dat men in enkele oogenblikken van onderbreking der gezangen soms luid hoorde snikken. Vooral was dit het geval, toen bij het *Dies Irae*, na een teeder klagende solo, plotseling 600 priester—wier kaarsen onderwijl van man tot man bijna allen tegelijk ontstoken werden — den welgesleepend schoonen zang voortzetten. Het *Beati Mortui* van Mendelsohn, het *Agnus Dei*, het was alles onvergelijkelijk schoon.

De bisschop Hedley van Newport, die de lijkrede hield, schetste den ontslapene in aansluiting bij een korte herinnering aan den daags te voren ten grave gedragen prins Albert-Victor, die in den bloei zijner jaren was weggerukt, terwijl het *hier* een man gold, die 83 jaar was oud geworden, van welke hij er 40 als priester, 26 als bisschop beleefde. Al het grootsche en schoons van kard. Manning's leven opsommende, eindigde hij met te zeggen dat deze herder geleefd had voor zijn volk, van welks voetstappen zijn drempel letterlijk was afgesleten. — Na de plechtige absolutiën werd het lijk door de Broeders van het Oratorium opgenomen, die echter in de diepe plooien van het lijkkleed schier verborgen waren.

Buiten wachtten intusschen de lijkkoets met zes zwarte paarden, zestig rouwkoetsen voor de hooge geestelijkheid, vijftig equipages voor den adel, de diplomaten, parlementsleden enz.; terwijl niet minder dan 800 politie-agenten bij de organisatie van den stoet en onder de onafzienbare menigte voor de handhaving eener ongestoorde orde zorg droegen. Zeshonderd leden van het matigheidsgenootschip *Temperance Leage of the Cross* waarvan de ontslapene oprichter en voorzitter was, vormden in groen met goud afgezette uniformen de lijfwacht rondom de lijkkoets. Eerst tegen twee uur stelde de ontzaglijke stoet zich in beweging, terwijl tal van werklieden-vereenigingen reeds langzaam waren vooruitgetrokken. Over den geheelen weg, ruim vier mijlen lang, stond ter weerszijden een dichte menigte geschaard, die bij het voorbijgaan van het lijk eerbiedig het hoofd ontblootte. De lijkkoets werd voorafgegaan door een eindelooze reeks van rijtuigen met reguliere en seculiere geestelijken, prelaten en bisschoppen en het kappitel van Westminster, en werd gevolgd door rijtuigen met familieleden, diplomaten, edellieden, maltezerridders, Parlementsleden en verdere aanzienlijken, waarna deputatiën van vereenigingen van allerlei aard en allerlei rang en stand, de dokwerkers natuurlijk niet te vergeten.

Op het kerkhof verrichtte de bisschop van Clifton de plechtigheden, terwijl het *Miserere*, het *In Paradisum*, het *Ego sum*, beurtelings door honderden priesters en leeken gezongen, een diepen indruk maakten. Eerst bij het vallen van den avond verlieten de duizenden rouwdragers langzaam het kerkhof.

Des morgens waren in alle katholieke kerken van Londen insgelijks plechtige HH. Missen van *Requiem* opgedragen.

Spanje. — Het handelsverdrag met Zwitserland is Duitschland is men het eens over de grondslagen eener dergelijke overeenkomst.

— Te Bilbao houdt de werkstaking aan, en vreest men ongeregeldheden. Te Xeres en in Cordova blijft het rustig.

—Wegens herhaalde botsingen tusschen de werkstakers te Bilbao en de politie, is de stad thans in staat van beleg verklaard. Militairen en politie bewaken de hoogovens. Deze maatregel is genomen, omdat de werkstakers zich meester maakten van een voorraad dynamiet.

Portugal. — De Koning heeft aan de regeering doen weten, dat hij en de Koninklijke Familie bereid zijn, een deel hunner inkomsten, evenals alle staats-ambtenaren, aan den nood der schatkist ten offer te brengen. De minister van financiën heeft in de cortes gezegd, dat hij den economischen toestand van het land beschouwt als een gevolg van het verval der volksnijverheid, hetgeen alleen tot staan gebracht kan worden door een beschermend tarief van inkomende rechten. Portugal heeft tot dusver een kunstmatig bestaan geleid, uitsluitend buitenlandsche voortbrengselen verteerd en met buitenlandsch kapitaal gewerkt. Dit moet anders worden.

In de cortes heeft, namens de regeering, de minister van marine en koloniën zich met nadruk verklaard tegen het plan, om geld te vinden, door het vervreemden van koloniën. De regeering zal de koloniale onschendbaarheid des lands handhaven. Ook door bezuiniging op het hoofdstuk koloniën, hoopt ze het evenwicht te herstellen.

Ofschoon de regeering nog niet mede deelde, wat ze eigenlijk verlangen zal tot verbetering van den financieelen toestand, ontmoet ze allerwege groote offervaardigheid, terwijl de meerderheid der kamer haren krachtigen steun toezegde.

Belgie. — Een brand, waardoor het historisch paleis van den hertog Aremberg, te Brussel op de kleine zavelplaats voor een gedeelte is vernield, begon den 23 Januari om 2 uur en wel in de slaapplaats der prinses van Croy, die met haar familie een vleugel in gebruik heeft. Deze en de prins hadden nauwelijks den tijd zich met de kinderen door een poortje van het paleis te redden. Door een op het kleed gevallen of geworpen niet voldoende uitgedoofde lucifer meent men, dat de brand ontstaan is. Het paleis van Aremberg is gebouwd in 1548 en gerestaureerd in 1753. Het was eens de woning van den graaf van Egmond. De vreemdeling let gewoonlijk meer op het plantsoen voor het paleis dan op het paleis zelf. In het plantsoen staat het standbeeld van de graven van Egmond en Hoorne, en rondom het plantsoen bevindt zich het beroemde hek met de 48 bronzen figuurtjes, de gilden der 16e eeuw voorstellende. De schilderijen uit de verzameling van Aremberg behooren voor het meerendeel tot de Hollandsche en Vlaamsche scholen. De historische zaal, die niet veranderd was sedert de graaf van Egmond er in 1576, op last van Alva, werd in hechtenis genomen, is geheel uitgebrand. Alleen de gobelins heeft men nog kunnen redden. Ook van hetgeen zich in de appartementen van de prinses de Croy bevond, is niets overgebleven. Het is aan de brandweer te danken, dat het vuur betrekkelijk nog zoo spoedig is gestuit. Een tuinman, een luitenant der brandweer en twee spuitgasten zijn gewond.

De waarde van de verbrande juweelen van de Prinses van Croy, wornt op 600.000 fr. geschat. Afgezien daarvan, wordt de schade, door den brand veroorzaakt, op 1 millioen fr. begroot.

— Voor de oprichting van een internacionaal katholiek weekblad' dat, onder den titel *Le Mouvement Social*, geheel op den grondslag van 's Pausen jongste encycliek, aan eene christelijke oplossing der sociale quæstie zal arbeiden, is de inschrijving opengesteld in eene circulaire, geteekend door kardinaal Gibbons van Baltimore, kardinaal Goossens van Mechelen, den bisschop Doutreloux van Luik en tal van bekende katholieke leeken, die zich aan de studie van dit vraagstuk plegen te wijden, als: Decurtins van Freiburg, de graven Von Loë en Kuefstein, de Belgische kamerleden Meeus en Helleputte, enz. Het in te schrijven kapitaal bedraagt voorloopig slechts 100,000 fr., in aandeelen van 250 fr.

Oostenrijk—In Bismarck's orgaan wordt de verhouding van Duitschland tot het buitenland behandeld, en de veranderde verhouding tot Rusland afgekeurd. De schrijver deelt mede, dat, naast het Duitsch-Oostenrijksch tractaat, eene geheime overeenkomst met Rusland tot 1890 heeft bestaan, waardoor Duitschland zich elk oogenblik met Rusland had kunnen verstaan. Nu enenwel is men bloot gesteld aan het gevaar, dat Oostenrijk zich op goeden voet zal stellen met Rusland, zonder het tractaat met Duitschland te schenden. In Oostenrijk geeft dit geschrijf groote ergernis, en niet zonder grond wordt Bismarck verweten, dat hij niet eerlijk heeft gehandeld tegenover zijn bondgenoot.

Bulgarije.— 24 Jan. wilde de minister-president, Stambouloff, op eenige afstand van de stad, zijn revolver uit den zak halen, waarbij het schot afging en hem verwonde in de dij, en wel in de spierbanden bovenaan. De slagader werd niet gestroffen en het bloedverlies was zeer gering. Te huis gekomen, klom hij alleen de trap op.

In weerwil der verzekering, is men overtuigd, dat de wond van den minister van ernstigen aard is. Een chirurg uit Weenen is naar Sofia ontboden. De geneesheeren zijn voortdurend bij den gewonde, die een aanval van koorts heeft gehad. Hij ontvangt niemand. Met het oog op de maatregelen, door de politie genomen, gelooft men, dat Stambouloff het slachtoffer is van een aanslag en niet van een ongeluk.

NOTICIANAN DI CABEL

Ricibí dia 20 Febrero

Paris. — Francia i Marrueco a arreglá coe otro riba e asuntoe di Thouat; Francia lo establecé guarnicionnan militar pa vigilá caravánanan, i lo él cobra un derecho chikitoe.

Nan a haja e general ruso Von Halsford morto na Hotel di Louvre, heridá di un bala; nan ta atribui su morto na nihilistanan.

Londres. — Populacho a kimá i piljá e templo protestante na Pirea. Sociedad bíblica inglesa ta reclamá un indemnización fô di gobierno di Grecia.

Berlin.— Policía a descubrí 11 grupo anarquista; cada un ta componé ki 250 persona coe destino di plamá nan mes den tera.

New York.— Según noticia di Chile nan a descubrí un complot organizá pa e jioenan di difuntoe Balmaceda. E conspiradornan, bao di impresión koe presidente Montt tabata den e tren koe tabata bini fô di Santiago, a haciéle descarrilá, i número di esnan koe a moeri i ser heridá ta considerable; masjá persona di importancia ta bao di número dje víctimanan.

21 Febrero

Paris.—Nan ta bisá koe ministerio a toemá su dimisión.

E diputado Hubbart te exigí pa trata coe urgencia un proyecto di ley ariba asociacionnan, como respondi ne conducta koe obisponan francés a toemá.

Mr. Cassagnac ta declará koe e proyecto ayí di lei ta inicuo, ma Mr Freycinet ta nengá koe aki no tin nada di persecución di Iglesia, i ta declará koe e proyecto no ta un preparación pa separá Iglesia fô di Estado.

E ministro ta alabá tendencianan amistosa di Papa pa Francia.

Londres.—Mr Balfour a someté na parlamento un proyecto di leí riba gobierno local di Irlanda; él a ser aprobá na e promer debate; segundo debate lo ta día 3 di Marzo.

New-York.— Cámara di representántenan na Washington a resolvé di autorizá Presidente di república di invitá la reina di Spanja na Exposición di Chicago.

Paris.—Na reunión di ministerio koe a toema lugar na Eliseo, Presidente a aceptá por último dimisión di ministronan, después di a haci masjá esfuerzo pa a hací nan retiréle. Un fuerte agitacién ta reiná den henter ciudad.

Laure ta dispuesto na atacá Mr Constanz delanti tribunalnan.

Londres.— Courantnan di oposición ta censurá e proyecto di lei pa gobierno local di Irlanda; e proyecto ayí di lei ta concedé contribuyentenan irlandés derecho di manehá nan asuntonan coe e mes libertad manera na Inglaterra.

Nan ta bisá koe príncipe Jorge a enfermá na consecuencia di funeralnan di su roemán.

24 Febrero.

Paris.— President Carnot a encargá Mr. Ribot formación di un ministerio nobo, i nan ta keré koe esai lo causá grandi dificultadnan; nan ta bisá tanbé koe ta preferible di disolvé Cámara.

Rumor ta circulá koe caida dí ministerio ta bini dje convicción koe radicalnan tini, koe e apoyo, koe Gobierno a concedé Papa, ta resultado di un tratado secreto.

Papa ta dirigí clero francés un enciclica koe ta declará koe toer forma di gobierno ta bon, si su tendéncianan ta na favor di humanidad i pa bien di pueblo.

Mr. Hubbard lo interpelá e ministro noba tocanti e proceso testamentario riba e herencia koe Papa a haya di 20 miljón franc.

Londres.— Tempoe pisá di niebla ta interrumpí comunicación telegráfica toer camina. Nan ta anunciá masjá desgracia riba lamar.

Nobo ta coeri koe 500 kechanes a rondoná Forsanden (Birmania). Tropanan inglés a perdé diez nueve homber sin contá gran número di herido *Antayera.*

Paris.— E Enciclica a ser lezá den toer misa na Francia. President Carnot a scirbi Papa, agradeciendo él pa e actitud adoptá.

Senjor Reid, embahador america-

do na París, lo regresá na Francia te despuès di arreglo dje crisis ministerial.

Londres.— Un gran número di barcoe a naufragá, den e última tempestadnan riba costanan di Gran Bretanja.

Madrid.— Nan ta papia di crisis nobo di ministerio, i nan ta bisa koe general Campos lo ta encargá çoe formación dje gabinete nobo.

New-York. — Convención democrática di Estado New-York a designá senjor Hill como candidato pa próxima elección presidencial.

Ayera

París.— Como Ribot no por a lográ formá un ministerio, president di república a dirigiéle na Freycinet i Rouvier. Freycinet a nengá, i Rouvier ta pidi un término masjá largoe. i además él ta exigí autorización di disolvé Cámara di diputadonan, si ta necesario, promer mes koe formación dje ministerio nobo.

Nan ta redá koe e sigiente persónanan lo ta nombra ministro: Bardoux —instrucción; Reynal - marina; Goubet — husticia; Constanz — religión i relacionnan interior.

Proceso di Laur contra Constanz a ser rechazá.

Cardenal Mermillod, arzobispo di Lausanne, a moeri.

Madrid. — Grandi inundación na parte sur di Spanja.

Duquesa di Montpensier ta gramente maloe.

DEPOSITAD EN EL BANCO VUESTRAS HORAS DESOCUPADAS

¿ Habéis hablar jamás del "Banco de Tiempo de Australia" para depósitos no yá de dinero sino de tiempo? ¿ No? Pues os vais á entrar de ello de seguida.

Un autor inglés hace descripción de él. La idea es esta, á saber : que no empleáis todo vuestro tiempo ventajosamente, sino que desperdiciáis la mayor parte. Con frecuencia disponéis del tiempo sin que se os ofrezca la oportunidad de invertirlo con provecho. Sucede pues que el tiempo se os escapa, de igual modo que el agua derramada penetra la tierra y desaparece.

Suponed que os fuera posible colocar en un Banco vuestros ratos de ocio, de la misma manera que suele hacerse con el dinero, y que pudieséis retirarlo por medio de libranzas á medida que lo fueséis necesitando. ¿ Comprendéis bién ? ¿ No sería esto lo que los Americanos del Norte llaman "A big thing," ó "una gran cosa?"

"¿ Patraña ? ¿ Bobería ? diréis, " es imposible. Si pudiéramos hacer tal cosa depositaríamos en el Banco el tiempo suficiente para regresar á nuestra infancia."

Es muy verdad, así sucedería, pero, como decis, no es posible. Sin embargo, ¿ No es cierto que la idea tiene su moral ? Examinadla bién. Tan patente está que salta á la vista : "*Si no podéis recuperar vuestro tiempo desperdiciado, no le desperdiciéis.*"

Ahora bién, ¿ No está un hombre enfermo desperdiciando su tiempo" "Yá, pero no puede recomendarlo" contestaréis, pero esta es mayor bobería que el "Banco de Tiempo." Sí, puede remediarlo, nueve veces en las diez.

Ved por ejemplo. Hé aquí un hombre que dice lo siguiente : "Jamás hubo en Inglaterra hombre más fuerte que yo hasta 1884. Soy guarda de coto, y en esa época nos dió mucho que hacer una partida de cazadores furtivos. Me veía obligado á vigilar durante toda la noche, apenas, me acostaba en mi casa y con frecuencia dormía con la ropa húmeda. Por fin cogimos á los cazadores y los mandamos á la cárcel. Poco después de esto caí enfermo. De principio sólo me sentía cansado y triste, tenía mal paladar y cubría mi lengua y mis dientes cierta sustancia viscosa, comía poco ó nada, y lo que comía me causaba mucho dolor. Me sentía como si estuviese atado, mi respiración era difícil y entrecortada, y solía esputar mucha flema. Una terrible tos seca me atormentaba, y me era imposible dormir en la noche oía el reloj dar todas las horas.

"Cuando los malos accesos me sobrevenían, me sentia como si me ahogase y me veía precisado á elevar las almohadas sobre que me apoyaba. Toda la noche la pasaba tosiendo y esputando pús y flema, y finalmente llegó á tanto mi endeblez que me era imposible andar, y si me aventuraba á salir á la calle mi respiración era tan fatigosa que me veía obligado á pararme para descansar á los pocos pasos.

"Por supuesto, tuve que abandonar mis ocupaciones y por espacio de ocho meses no pude efectuar trabajo alguno. El médico me asistía todo este tiempo, y desde principio dijo que mi caso era de mala índole. Poco después dijo á mi mujer : "Su marido está tísico y no mejorará."

"Perdí pues toda esperanza y todo el mundo que me veía me creía perdido. Á esa época leí en un diario de Liverpool acerca de una medicina llamada el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y se me ocurrió probarla. Mi hijo vive en Liverpool me compró pues dos botellas, y antes de haber concluído la segunda mi tos había desaparecido, mi respiración se me hizo fácil y podía comer de todo. Poco después volví á mi trabajo y desde entónces he gozado de perfecta salud.

"Cuando empecé á tomar el Jarabe me hallaba tan abatido que no creo hubiese podido resistir mucho más tiempo.

"He pasado toda mi vida en este distrito, y cuarenta años en mi residencia actual.

(Firma) "THOMAS BATEMAN,
"Marbury Locks,
"Near Whitechurch, Salop, Inglaterra.
"Marzo 23 de 1891."

¿ Qué es lo que debemos aprender de lo ocurrido al Sr. Bateman? Primeramente, que no era la tisis lo que le aquejaba. Su tos, y el esputo de pús eran síntomas de un completo desorden de los órganos digestivos, que le ocasionara el haberse expuesto á las inclemencias del tiempo, juntamente con su falta de descanso, y el quebrantamiento de toda regularidad en sus habitudes diarias. Esto resultó de sus salidas en busca de los cazadores y de su imprudencia en dormir con la ropa húmeda una indigestión y dispepsia aguda fué la consecuencia, acompañada de los padecimientos que tan acertadamente detalla. Pero ¿ fué su culpa el haber contraído la enfermedad? No dirémos que lo fuese porque tal vez su ocupación le obligarán á correr tales riesgos, pero contra un caso que se presenta de esta índole hay cien en los cuales es fácil evitar el mal.

Para terminar pues diremos que la prevención es mejor que la cura, pero cuando es la cura lo que se busca, el remedio findedigno es el Jarabe de la Madre Seigel. El Sr. Bateman dijo esto al Señor Wilkinson, y la relación de este último saldrá impresa muy en breve.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White, Limitado, de 155. Calle de Caspe. Barcelona, tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado que explique las propiedades de este remedio.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel está de venta en todas las Farmacias. Precio 14 Reales; Frasquito, 8 Reales.

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor TH. DE VEER) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH
Curaçao 29 October 1891.

TE KOOP
BY
RENÉ HELLMUND
MET DE LAATSTE BOOTEN ONTVANGEN

Roode en witte Portwijn, roode tafelwijn, Madera, Cherry, Likeuren, Sardijnen, Pruimen, etc., etc.

Curaçao, den 12 Nov. 1891.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Valencia.		Caracas.		Venezuela.		Valencia.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	9	Jan.	20	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20	Maart.	2
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	Feb.	6	„	17	„	27	„	8
Vertrekt van „	„	18	„	28	„	8	„	18	„	39	„	9
Komt aan te PTO. CABELLO	„	19	„	29	„	9	„	19	Maart.	1	„	10
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	9	„	19	„	1	„	10
Komt aan te LA GUAYRA..	„	20	„	30	„	10	„	20	„	2	„	11
Vertrekt van „ ..	„	23	Feb.	3	„	13	„	24	„	5	„	15
Komt aan te PTO. CABELLO	„	24	„	4	„	14	„	25	„	6	„	16
Vertrekt van „	„	25	„	4	„	15	„	25	„	7	„	16
Komt aan te CURAÇAO	„	26	„	5	„	16	„	26	„	8	„	17
Vertrekt van „	„	27	„	6	„	17	„	27	„	9	„	18
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	28	„	7	„	18	„	28	„	10	„	19
Komt aan te NEW-YORK..	Feb.	3	„	14	„	24	Maart.	6	„	17	„	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	18	Jan.	29	Feb.	8	Feb.	18	Feb.	29
Komt aan te MARACAIBO......		19		30		9		19	Maart.	1
Vertrekt van "		24	Feb.	4		14		25		6
Komt aan te CURAÇAO.......		25		5		15		26		7

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Jan.	17	Jan.	27	Feb.	7	Feb.	17	Feb.	28
Komt aan te CORO..........		18		28		8		18		29
Vertrekt van „		25	Feb.	4		15		25	Maart.	7
Komt aan te CURAÇAO......		26		5		16		26		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

TE KOOP.

Een goed onderhouden LIJKWAGEN behoorende aan de *Begrafenis-societeit "Willebrordus".*

Voor informatën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bij den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.
Curaçao 10 Februari 1892.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.